

وحد عظیم‌نیا
دیر گروه اقتصادی

«دفاع مقدس» ۱۲ روزه مقابل رژیم وحشی صهیونی، یکی از مقاطع حساس تاریخ معاصر کشورمان را رقم زد؛ شرايطی که اگر چه در ظاهر امنته‌وسیعی از فعالیت‌های اقتصادی، خدمات عمومی و زیرساخت‌های حیاتی را نیز در معرض آزموني بزرگ قرار داد. در چنین وضعیتی، استمرار جریان خدمات اقتصادی و پشتیبانی از تولید و تجارت، در کنار مدیریت آسیب‌ها، مهم‌ترین دغدغه‌های مسئولان است. اطلاعات اعلامی وزارت امور اقتصادی و دارایی، به خوبی گویای این تلاش هماهنگ و جدی است. سیدعلی مدنی‌زاده، وزیر اقتصاد ضمن تشریح جزئیات اقدامات انجام شده در این بازه حساس، تصویر روشنی از همبستگی ارکان حاکمیتی برای حفظ ثبات اقتصادی کشور به نمایش گذاشت. آنچه بیش از هر چیز بر جسته می‌شود، ترکیب مدیریت دقیق، پیش‌بینی آسیب‌ها و واکنش سریع در مقابل تهدیدهای سایبری و لجستیکی است؛ تجربه‌ای که می‌تواند به الگویی برای مقابله با بحران‌های آتی تبدیل شود.

یکی از محورهای اصلی این تلاش، حفظ روند طبیعی خدمات بانکی، بیمه‌ای و گمرکی است؛ حوزه‌هایی که با کوچک‌ترین اختلال، تبعات گسترده‌ای در زنجیره تولید و تأمین کالا ایجاد می‌شود. خوشبختانه با تقویت سامانه‌های سازمان مالیاتی و گمرک و تمهیدات ویژه، نه تنها اختلالی در ارائه این خدمات ایجاد نشد، بلکه روند ترخیص کالاهای اساسی و حیاتی بارشدي چشمگیر همراه بود. براساس آمار رسمی، در این مدت کوتاه، حدود یک‌میلیون تن کالای اساسی از گمرکات کشور ترخیص شده که رشد ۸۷درصدی نسبت به مدت مشابه قبل را نشان می‌دهد. همچنین ترخیص مجموع کالاهای اساسی و غیراساسی افزایشی ۴۴ درصدی داشته‌است. این دستاورد نشان دهنده‌توانمندی قابل توجه سامانه‌های مرتبط و هماهنگی مؤثر بین وزار تخانه‌های «راه و شهرسازی»، «صنعت، معدن و تجارت»، «جهاد کشاورزی» و سایر نهادهای ذی‌ربط است. همچنین به منظور تسريع در روند ترخیص و کاهش موانع، تصمیماتی مهم و موقع اتخاذ شد، از جمله تعلیق موقت ضمانت‌نامه‌های بانکی و شبانه‌روزی کردن فعالیت گمرکات. تفویض اختیارات به مدیران محلی و استاندانان نیز باعث شده است تصمیم‌گیری‌ها و اقدامات در سطح منطقه‌ای با سرعت و دقت بیشتری انجام شود. مجموعه این تصمیمات و تدابیر، به‌طور مستقیم موجب تخلیه سریع انبارهای گمرک و بندار از کالاهای ارزشمند و خطرناک شد و از بروز آسیب‌های احتمالی جلوگیری کرد.

در کنار این اقدامات عملی، توجه ویژه به جبران خسارات وارده نیز در دستور کار دولت قرار گرفته‌است. تشکیل صندوق بیمه جبران خسارت ناشی از حملات رژیم موقت صهیونی، گامی مهم برای حمایت از کسبه، اصناف، صنایع کوچک و متوسط و فعالان اقتصادی آسیب‌دیده به شمار می‌رود. این صندوق، سازوکاری ساختار یافته خواهد بود تا فرایند پرداخت خسارات، شفاف، تصمیماتی منطبق بر واقعیت‌ها انجام شود. همزمان همکاری نزدیک با شرکتهای بیمه، برای پوشش شرایط ناشی از وضعیت فعلی، اعلام آمادگی شده و بانک مرکزی نیز در حال تدوین بسته‌های اعتباری و تسهیلات حمایتی است. هدف اصلی این است که فعالان اقتصادی آسیب‌دیده، به‌ویژه آن دسته که در زنجیره تولید و توزیع کالا نقش مهمی دارند، هر چه سریع‌تر به شرایط عادی بازگردند و توان ادامه فعالیت خود را بازیابند. برنامه‌های حمایتی دولت، صرفاً محدود به جبران خسارت نیست. بسته‌های جامع حمایتی در حال آماده‌سازی است که علاوه بر پرداخت مستقیم خسارات، شامل مواردی چون تمدید و توقیف اقساط وام‌ها، تخفیفا و تعویق‌های مالیاتی، ارائه تسهیلات ارزان‌قیمت و سایر حمایت‌های مالی و اعتباری به اصناف و صنایع مختلف می‌شود. تصویب این بسته‌ها در هیئت وزیران و شورای عالی بانک مرکزی، رویدیدی عملیاتی شدن سیاست‌های حمایتی در آینده نزدیک است.

از سوی دیگر، اصلاحات در سامانه‌های اطلاعاتی و فناوری وزارت اقتصاد و گمرک، می‌تواند نقطه عطف مهمی در این دوره باشد. اتصال سامانه گمرک به سامانه جامع تجارت، بازرگري و تسهیل فرایندهای مجوزدهی و اداری و هوشمندسازی سیستم‌ها، همه و همه نشان از اراده‌ای جدی برای ایجاد تحول در ساختارهای اقتصادی دارد. این تغییرات، علاوه بر کاهش هزینه‌های مبادلاتی برای تجار، موجبات تسهیل و تسريع در روندهای تجاری را فراهم خواهد کرد. ادامه یافتن این روندهای می‌تواند به افزایش شفافیت، تسريع پاسخگویی و کاهش فساد و پیچیدگی‌های اداری منجر شود و در نهایت به بهبود فضای کسبوکار و تولید کمک کند. این موضوع نه فقط یک هدف اقتصادی، بلکه نشانه‌ای از تحول در مدیریت عمومی کشور است که همسو با اهداف توسعه و پیشرفت قرار دارد.

مدیریت همزمان امنیت، اقتصاد و خدمات عمومی در این بازه‌زمانی، نشان می‌دهد کشورمان در کنار مقابله با تهدیدهای نظامی، به فکر مدیریت بحران احتمالی در حوزه پشتیبانی اقتصادی نیز است. پداقدن سایبری بموقع و تقویت زیرساخت‌های امنیت می‌شود خدمات مالی و بانکی بدون وقفه ارائه شود و شبکه اقتصادی کشور به سرعت به حالت عادی بازگردد. این تجربه، اهمیت ایجاد هماهنگی میان نهادهای و سازمان‌ها را بیش از پیش آشکار می‌کند. تلاش بی‌وقفه کارکنان گمرک، شبکه بانکی، وزارتخانه‌ها و سایر نهادهای مربوط، نمونه‌ای برجسته از اراده و همت ملی است که توانست آرامش را در میان فعالان اقتصادی و مردم حفظ کند. با وجود تهدیدهای سایبری و امنیتی، ارائه خدمات به مردم بدون وقفه ادامه یافت و در عرض مدت کوتاهی، فرایندها به حالت عادی بازگشت. این امر نه تنها نشان دهنده‌ظرفیت فنی و مدیریتی کشور است، بلکه به جامعه این پیام را منتقل می‌کند که ارکان حاکمیتی در برابر هر گونه چالش، متحد و هماهنگ عمل می‌کنند. تلاش برای حفظ بازارهای مالی و سیستم بانکی، اقدامات در زمینه تسهیل صادرات و واردات و توجه ویژه به حمایت از تولید و اصناف، همه مؤید عزم دولت در جهت تأمین رفاه عمومی و تضمین ثبات اقتصادی است. این اقدامات، علاوه بر حل مسائل فوری، زمینه را برای توسعه پایدار و مقابله با تهدیدهای آینده فراهم می‌سازد.

تجربه این ۱۲ روز، علاوه بر آزموني جدی برای نظام اقتصادی، فرصتی برای اصلاح ساختارها و تقویت آمادگی‌ها بود. امید می‌رود با استمرار این همدلی، همکاری و اصلاحات ساختاری، کشور بتواند چالش‌های پیچیده‌تر را با موفقیت پشت سر بگذارد و مسیر رشد و توسعه را با قدرت بیشتری طی کند. در کنار تمامی تلاش‌های صورت گرفته برای حفظ ثبات و تداوم خدمات اقتصادی، توجه ویژه به کنترل انتظارات تورمی اهمیت بسیار بالایی دارد. انتظارات تورمی، یکی از متغیرهای کلیدی اقتصاد کلان است که می‌تواند بر رفتار مصرف‌کنندگان، سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی تأثیرگذار باشد. وزارت اقتصاد و دیگر نهادهای مرتبط باید با اتخاذ سیاست‌های دقیق و شفاف، تلاش کنند انتظارات تورمی را به شکل منطقی و کنترل شده مدیریت کنند. این امر نیازمند هماهنگی کامل میان سیاست‌های پولی، مالی و سیاست‌های قیمت‌گذاری است تاطمینان حاصل شود که پیام‌های مثبت و واقعی به جامعه منتقل می‌شود و نگرانی‌ها در باره افزایش بی‌رویه قیمت‌ها کاهش می‌یابد.

بی‌توجهی به این موضوع می‌تواند به افزایش فشارهای قیمتی در بازارهای کالا و خدمات منجر شود که در نهایت به زیان مصرف‌کنندگان و فعالان اقتصادی خواهد بود. در نتیجه، حفظ آرامش روانی جامعه و اعتماد عمومی به سیاست‌های اقتصادی، به اندازه مدیریت عملیاتی و فنی زیرساخت‌ها اهمیت دارد و می‌تواند تضمین‌کننده پایداری اقتصاد در شرایط حساس باشد.

گزارش یک
یبناز قاسمی

با آغاز حمله وحشیانه اسرائیل در بامداد ۲۳در داد، بسیاری از مردم به منظور کمک به مدیریت شهری و مقابله با عوامل نفوذی در ترجیح دادند پایتخت را ترک کنند.

برخی از خانواده‌ها خانه و ویلایی در خارج از تهران نداشتند و باید هزینه‌های بالایی بابت اقامت در سایر شهرها می‌پرداختند. یکی از ساکنان تهران از تجربه خود در ایام جنگ تحمیلی می‌گوید: باید هرچه زودتر از تهران خارج می‌شدیم اما هزینه اقامت یک شب در یک جای معمولی بین ۲ تا ۳میلیون تومان بود، برای همین چند روزی بیشتر در تهران ماندیم تا اقامتگاهی ارزان‌تر پیدا کنیم. بالاخره شانز اوردم و از یکی از سایت‌های بوم‌گردی اتاقی رایگان گرفتیم. دیگری هم از تجربه نسبتاً مشابهی سخن می‌گوید. او و خانواده‌اش که تهران را به مقصد ماسل ترک کردند، می‌گوید: صاحبخانه، اسنایی شریف و به معنای واقعی کلمه، انسان بود. هر چند طبقه بالای خانه وی را برای شش نفر اجاره کرده بودیم، اما به ما گفت که می‌توانید به هر کدام از اقوامی که می‌خواهند از تهران خارج شوند هم بگویید که به اینجا بیایند، حتی به ما گفت که نگران کرایه خانه نباشید و تا هر وقتی که می‌خواهید در اینجا بمانید.

این دو روایت البته در میان انبوه تصاویر و فیلم‌هایی که از کمک مردم به هموعان خود در این شرایط سخت حکایت می‌کرد، مشتتی نمونه خروارند ولی نشان داد که مردم ایران، در سخت‌ترین شرایط موجود هم درینجی از مهربانی و میهمان‌نوازی ندارند، اما خانواده‌هایی بودند که به دلیل نداشتن استطاعت مالی، خانه خود را امن‌ترین مکان دانستند. قطعاً شرایط جنگی، بیش از همه کسان را از آزار می‌دهد که حقوق و درآمد ثابتی ندارند یا درآمد اندکی دارند. در مقابل، هزینه‌های ثابتی دارند که با ادامه تنش‌ها می‌تواند به‌طور تصاعدی افزایش یابد.

این اقصا ر توان خرید خانه دوم در خارج از محل سکونت دائمی خود را ندارند و در شرایط بحرانی و جنگ به ناچار محل زندگی خود را ترک نمی‌کنند چراکه اسکان در هر شهرستان و روستایی علاوه بر هزینه بالای اقامت، گاهی به دلیل سوءاستفاده برخی هزینه‌های زندگی و سبب معیشت را نیز افزایش می‌دهد.

دولت‌ها تأمین مسکن را در سرفصل اقداماتشان در پساجنگ قرار دهند محمدخوش‌چهره، نماینده اسبق مجلس و استاد دانشگاه در خصوص ضرورت خرید خانه دوم برای خانواده‌ها و اسکان یافتن در شرایط بحرانی می‌گوید: «جوان» می‌گوید: دولت، مجلس و شهرداری‌ها در یش تأمین مسکن به مردم جفا کردند. براساس قانون اساسی تأمین مسکن و سرپناه برای خانواده‌ها از وظایف دولت‌هاست که متأسفانه در ایام جنگ تحمیلی عراق این موضوع کاملاً کنار گذاشته شد و بعد از جنگ نه تنها دولت‌ها به قانون عمل نکردند، بلکه با بی‌تدبیری آنها سوداگری در زمین و مسکن به شدت رواج یافت و به تبع قیمت مسکن حباب‌گونه بالا رفت.

وی می‌افزاید: امام خمینی(ره) بعد از پیروزی انقلاب اسلامی دومین نهادی که دستور تشکیل آن را صادر کردند، بنیاد مسکن بود تا به رانفشنینی و کیرنشیني که در رژیم شاه رواج داشت، پایان داده شود، به طوری که در سال ۱۳۵۸ ساخت خانه در مقایسه با سال‌های پایانی رژیم گذشته افزایش یافت و مردم خودجوش وارد میدان شدند اما با حمله عراق به خاک میهن‌مان ساخت خانه برای کم‌درآمدها متوقف شد. وی تأکید می‌کند: مطالعات نشان می‌دهد

۵۵سال عضویت ایران در پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)تنها تمکمی به توسعه انرژی هسته‌ای کشور نگرده است بلکه اصلی‌ترین عامل محدودکننده توسعه این فناوری نیز بوده است. طی این مدت فعالیت هسته‌ای ایران طبق NPT کاملاً تحت نظارت آژانس انرژی اتمی بوده، به‌گونه‌ای که ۲۰درصد ظرفیت بازرسی این نهاد صرف نظارت بر ایران شده است، بااین‌حال آژانس هیچ مدرکی دال بر برنامه تسلیحات هسته‌ای ایران پیدا نکرده است، اما به‌دلیل رویکردهای سیاسی آژانس، کشورهای غربی همواره با استناد به گزارشات مبهم آن، ایران را متهم به توسعه تسلیحات هسته‌ای کرده‌اند.

این اتهامات نادرست، اساس صدور قطعنامه‌های بین‌المللی و اعمال تحریم‌های شدید اقتصادی علیه ایران نیز قرار گرفته است.

گزارش یک
یبناز قاسمی

سرویس اقتصادی۲۰۶۰۸۵۳۳

گفت‌وگوی «جوان» با کارشناسان درباره تسهیل ساخت و تأمین مسکن مورد نیاز مردم

«خانه دوم» کلید امنیت در بحران‌ها

محمدخوش‌چهره، نماینده پیشین مجلس: سوداگری در زمین و مسکن یکی از حربه‌های رژیم‌صهیونیستی است که متأسفانه غیرمستقیم اما به صورت سازمان‌یافته از سوی موساد وارد ایران شد

فرشید ایلاتی، کارشناس سیاستگذاری مسکن: براساس ماده ۵۴ قانون مالیات‌های مستقیم، داشتن خانه دوم خارج از محل سکونت دائمی خانواده‌ها در شهرهای ثانی و ثالث از پرداخت مالیات معاف است

داشتن یک خانه دیگر یا فضای امن در شهری متفاوت نه تنها نکته‌ای مذموم نیست، بلکه می‌تواند به عنوان یک پشتوانه حیاتی در شرایط اضطراری به شمار آید. زلزله، سیل، آتش‌سوزی و سایر بلایای طبیعی یا انسانی ممکن است ساکنان را ناچار به ترک محل اصلی زندگی خود کند. در این شرایط، وجود یک مکان امن و آماده در شهر دیگر، می‌تواند آرامش خاطر و امکان ادامه زندگی را برای افراد فراهم کند. علاوه بر این، در دنیای امروز که نااطمینانی‌ها افزایش یافته، برنامه‌ریزی برای چنین شرایطی نشانه هوشمندی و مسئولیت‌پذیری است. داشتن پناهگاه یا خانه دوم در شهری دیگر، فرصتی برای کاهش استرس، حفاظت از خانواده و تضمین تداوم زندگی در سخت‌ترین شرایط ایجاد می‌کند، بنابراین ایجاد زیرساخت‌های ایمن و پیش‌بینی چنین امکاناتی باید در اولویت برنامه‌های شهری و ملی قرار گیرد. بیش از این داشتن

خانه یا ویلا در شهرستان‌ها و روستاها موضوعی تجملی و غیر ضروری و مذموم بود، اما تجربه جنگ تحمیلی امریکا و اسرائیل علیه ایران و خالی شدن شهرهای بزرگ مانند تهران، این ضرورت را ایجاد کرد که ساکنان شهرهای بزرگ در خارج از محل سکونت‌شان در شهرستان‌ها و روستاها خانه دومی برای خانواده‌شان خریداری کنند تا در شرایط بحران مانند وقوع جنگ برای سلامت خود و خانواده و در امان بودن از تهاجم دشمن در خارج از محل سکونت‌شان اسکان یابند. برخی کارشناسان مسکن با اشاره به ضرورت این موضوع تأکید دارند که دولت برای حمایت از دهک متوسط و ضعیف ضمن تکمیل سامانه املاک و اسکان، به سمت خانه‌های پیش‌ساخته یا تکنولوژی روز دنیا برود تا در شرایط بحران به راحتی خانواده‌ها را اسکان دهد، البته با توجه به سوداگری در روستاها باید دولت مراقب تغییر کاربری زمین‌های کشاورزی باشد.

تأکید کردم اما دولت‌ها گوش نشوا نداشتند، خوش‌چهره می‌گوید: راه‌حل مسکن فقط رجوع به قانون اساسی و دیدگاه حضرت امام(ره) و رهبر معظم انقلاب است. متأسفانه دولت‌ها در نظام سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری این عناصر کلیدی را نمی‌بینند و نتیجه طرح‌های شکست‌خورده دو دهه اخیر است. از مسکن مهر دولت‌های نهم و دهم تا انواع و اقسام پروژه‌های دولتی که تحت عناوین مختلف در دولت‌های بعدی طراحی و پیاده‌سازی شده، هیچ کدام نتوانستند گره کور تأمین مسکن را حل کنند.

وی می‌افزاید: در دولت شهید رئیسی توصیه کردم که بخش مسکن به دو اقدام آنسی و بلندمدت نیاز دارد. اقدام آنی آن است که افزایشی قیمت رهن و اجاره مانند تجربه سایر کشورها مثل کانادا متوقف شود. متأسفانه دولت تدبیر در زمان شیوع کرونا نرخ ۲۵درصدی را برای افزایش سالانه قیمت رهن و اجاره پایه‌گذاری کرد و این نرخ شد پایه گرانی رهن و اجاره. وعده ساخت ۴میلیون مسکن در چهار سال اقدام بلندمدت دولت سیزدهم بود که متأسفانه به دلیل ناتمام ماندن دولت، عملی نشد.

نماینده مجلس هفتم شورای اسلامی می‌گوید: اکنون در ایام پساجنگ، دولت باید ۱۰ اقدام فوری را در دستور کار خود قرار دهد که یکی آنها تأمین مسکن باشد. محمدخوش‌چهره، راه‌حل مسکن فقط رجوع به قانون اساسی و دیدگاه حضرت امام(ره) و رهبر معظم انقلاب است. متأسفانه دولت‌ها در نظام سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری این عناصر کلیدی را نمی‌بینند و نتیجه طرح‌های شکست‌خورده طی دو دهه اخیر است.

عالی خود می‌توانند از آن خارج شوند، بنابراین ایران حق دارد طبق ماده ۱۰ معاهده NPT که بیان می‌دارد: «چنانچه هر یک از طرف‌های پیمان تشخیص دهد که حوادثی فوق‌العاده مربوط به موضوع این پیمان مصالح عالیه کشورش را به مخاطره افکنده است – حق خواهد داشت – در اعمال حق حاکمیت ملی خوداز پیمان کناره‌گیری کند»، برای دفاع از موجودیت خود از این پیمان خارج شود.

نکته حائز اهمیت این است که خروج ایران از NPT به‌منزله ساخت سلاح هسته‌ای نیست بلکه مانع نظارت سیاست‌زده و جاسوسی آژانس انرژی اتمی از زیرساخت‌های هسته‌ای ایران می‌شود که در شرایط جنگی یکی از ستون‌های دشمن است، بنابراین ایران می‌تواند با تکیه بر این سازوکار حقوقی، چین و روسیه و دولت‌های دیگر را با خود همراه کند. منطقه غرب آسیا بسیار توجه به ویژگی‌های ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک خود جایگاهی کلیدی در سیاست بین‌الملل و رقابت قدرت‌های بزرگی

دوشنبه ۹ تیر ۱۴۰۴ | ۴ محرم ۱۴۴۷

تجملی و بیهوده خواهد بود.

ضرورت تکمیل و راه‌اندازی سامانه املاک و اسکان

فرشید ایلاتی، کارشناس سیاستگذاری مسکن در گفت‌وگو با «جوان» می‌گوید: براساس ماده ۵۴ قانون مالیات‌های مستقیم، قانونگذار داشتن خانه دوم را خارج از محل سکونت دائمی خانواده‌ها در شهرهای ثانی و ثالث از پرداخت مالیات معاف کرده است. با توجه به بستر قانونی موجود در شرایط فعلی کشور ضرورت داشتن خانه دوم بیش از گذشته حس می‌شود.

وی می‌افزاید: اگر ما سیستم منسجمی در کشور داشته باشیم که پلاک به پلاک یا کد ملی افراد مشخص شود که کدام خانه‌ها خالی و کدام یک سکونت دائم دارند، به راحتی دولت می‌تواند مرصم را برای خرید خانه دوم در سایر شهرها و روستاها کمک کند. سامانه املاک و اسکان که پیش‌بینی می‌شود تا تابستان سال آینده به‌طور کامل راه‌اندازی شود، می‌تواند مانع سوداگری‌ها در زمین و مسکن شود و دولت می‌تواند از ظرفیت‌های موجودش در شرایط بحرانی مانند جنگ تحمیلی به کمک خانواده‌ها بیاید. وقتی چتر حمایتی قانونی وجود دارد و مشمول مالیات هم نمی‌شود، بهتر است در روزهای پساجنگ، به خرید خانه دوم به عنوان یک کمک بزرگ پداقدن غیرعالم نگاه و برای تحقق آن برنامه‌ریزی کرد.

وی می‌گوید: افشار پردرآمد جامعه که قطعاً پیش از وقوع جنگ برای رفاه حال خود و خانواده‌شان خانه یا ویلا خریداری و تجهیز کرده‌اند. در حال حاضر دولت باید دغدغه قشر حداکثری جامعه را داشته باشد که درآمد محدودی دارند و مانند مرهقین توان خرید سوبیتی ۴متری را هم ندارند.

دولت به سمت ساخت خانه‌های ارزان برود ایلاتی ساخت خانه‌های ارزان با تکنولوژی جدید را پیشنهاد می‌دهد و می‌گوید: وقتی حرف از خانه‌های پیش‌ساخته و ارزان می‌زنیم، حرف‌ها به سمت کانکس می‌رود. در حالی که اکنون با تکنولوژی جدید می‌توانیم خانه‌هایی بسازیم که هوشمند هستند و قابلیت حمل دارند. دیوارها و سقف آنها جمع می‌شود و به اصطلاح جمع و جور و کم‌جا هستند و هشت تا ۹ای این خانه‌ها در یک تریلی جا می‌شود. با توجه به موقعیت جغرافیایی و راه‌اندازی پتل‌های خورشیدی حتی برق این خانه‌ها نیز تأمین می‌شود و در شرایط بحرانی جنگ و حتی فرصت‌های گردشگری می‌توانیم از این امکان استفاده کنیم، بنابراین اگر دولت همت کند حتی برای داشتن خانه دوم خانواده‌ها افشار متوسط نیاز به ساخت‌وساز دائمی هم نیست.

وی در پاسخ به اینکه آیا در حال حاضر تکنولوژی ساخت این خانه‌ها در کشور وجود دارد می‌گوید: بله، اما کارگاه‌های کوچک مشغول کار هستند که ظرفیت ساختن محدود و اندک است. مثلاً ماهانه ۱۰ واحد می‌توانند بسازند. به نظر من، مانند صنایع خودروسازی، دولت باید تولید صنعتی مسکن را در دستور کار خود قرار دهد و با بالا بردن ظرفیت تولید، در مدت کوتاهی افتاق خوبی در این بخش بیفتد. در حال حاضر هم زیرساخت این موضوع وجود دارد و هم اینکه سرمایه‌گذارانی هستند که تمایل به سرمایه‌گذاری در این بخش دارند، فقط حمایت و همت دولت را نیاز دارند.

وی می‌گوید: اگر دولت وارد ساخت خانه‌سازی صنعتی شود، دیگر نگرانی از تغییر کاربری روستاها و به خطر افتادن اقتصاد روستا و تولید محصولات کشاورزی وجود ندارد.

همچون چین و روسیه دارد، به همین دلیل وجود ایرانی قدرتمند و مستقل گسترده طبیعی و موقعیتی ژئواستراتژیک در کنار بازیگران منطقه می‌تواند به ایجاد تعادل قدرت به نفع چین و روسیه منجر می‌شود.

در مقابل، تضعیف ایران – به‌ویژه در شرایط حساس کنونی که نظم جدید جهانی در حال شکل‌گیری است – نتنها موازنه منطقه را به ضرر این دو قدرت جهانی تغییر می‌دهد، بلکه منافع راهبردی آنها را نیز با مخاطره مواجه می‌سازد. ۳– ایران می‌تواند با بهره‌گیری از موقعیت منحصربه‌فرد ژئوپلیتکی خود، به‌ویژه از طریق کردپروهای حیاتی شمال – جنوب – شرق – غرب، مانع ترغیب راهبردی کلانی را در برابر چین و روسیه تعریف کند. این موقعیت ممتاز به ایران امکان می‌دهد باافزایش وابستگی متقابل راهبردی، مانع اقدامات خلاف منافع ملی کشور به‌ویژه در خروج از NPT از سوی این قدرت‌ها شود. در نتیجه تضعیف ایران به دلیل تداوم حضور در NPT موجب تضعیف منافع چین و روسیه خواهد شد، از این‌رو ایران می‌تواند با استفاده از اهرم‌های فوق و نیز تجربه همراهسازی روسیه در بحران سوریه در مقابل امریکا و بازیگران منطقه‌ای، حمایت دو متحد خود یعنی چین و روسیه را در خروج از NPT جلب کند.